

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 12 juni 2018 met nummer RvVb/A/1718/0972
in de zaak met rolnummer 1617/RvVb/0157/A

Verzoekende partijen	<ol style="list-style-type: none">1. de heer Erwin MICHIELS2. mevrouw Veerle WOUTERS <p>vertegenwoordigd door advocaat Joëlle VANDENBULCK met woonplaatskeuze op het kantoor te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 271</p>
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN
Tussenkommende partijen	<ol style="list-style-type: none">1. mevrouw Gladys NWOSU2. de heer Peter DUERINCK <p>vertegenwoordigd door advocaat Joris VEREECKEN met woonplaatskeuze op het kantoor te 9240 Zele, Langestraat 58</p>

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 9 november 2016 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 8 september 2016.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen van 20 mei 2016 niet ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de tussenkommende partijen een stedenbouwkundige vergunning verleend onder voorwaarden voor het verbouwen van een eengezinswoning op de percelen gelegen te 2050 Antwerpen, Goethestraat 10, met als kadastrale omschrijving afdeling 13, sectie N, nummer 722 Z 4.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De tussenkomende partijen verzoeken met een aangetekende brief van 10 maart 2017 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad verleent de tussenkomende partij met een beschikking van 30 maart 2017 toelating om in de debatten tussen te komen.

2.

De verwerende partij dient geen antwoordnota maar wel het administratief dossier in. De tussenkomende partijen dienen geen schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partijen dienen een toelichtende nota in. De verwerende partij dient geen laatste nota in. De tussenkomende partijen dienen geen laatste schriftelijke uiteenzetting in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 20 maart 2018.

Advocaat Nathalie GOOSSENS *loco* advocaat Joëlle VANDENBULCK voert het woord voor de verzoekende partijen. De tussenkomende partijen verschijnen schriftelijk. De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, verschijnt niet op de zitting.

3.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast. De artikelen 37 en 38 DBRC-decreet zijn van toepassing zoals gewijzigd door het decreet van 9 december 2016.

III. FEITEN

De tussenkomende partijen dienen op 21 januari 2016 bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “het verbouwen van een gezinswoning” op een perceel gelegen te 2050 Antwerpen, Goethestraat 10.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Antwerpen’, vastgesteld met koninklijk besluit van 3 oktober 1979 in woongebied.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 22 februari 2016 tot en met 23 maart 2016, dienen de verzoekende partijen een bezwaarschrift in.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert op 13 mei 2016 voorwaardelijk gunstig:

“ ...

Toetsing aan de wettelijke en reglementaire voorschriften

(...)

De aanvraag werd getoetst aan de bepalingen van de bouwcode. Het ontwerp wijkt af van:

"Artikel 34 Stabiliteit en scheidingsmuren

(...)

Uit de plannen valt niet op te maken of de aanvraag voldoet aan punt 3.3 van bovenstaand artikel.

(...)

Parkeerparagraaf

Het algemene principe is dat elke bouwaanvraag een parkeerbehoefte genereert. Om te vermijden dat de parkeerbehoefte (geheel of gedeeltelijk) wordt afgewenteld op het openbaar domein, is het de bedoeling om parkeren maximaal op eigen terrein te voorzien, het zogenaamde POET principe (Parkeren Op Eigen Terrein).

De parkeerparagraaf is niet van toepassing, gezien de aanvraag betrekking heeft op een eengezinswoning met een kleine uitbreiding en interne verbouwingen waarbij de functie, het aantal wooneenheden, de compartimentering en de draagstructuur van het bestaande ongewijzigd blijft.

Beoordeling

De stedenbouwkundige aanvraag betreft een gelijkvloerse verbouwing van een eengezinswoning. Het pand in halfopen bebouwing telt 2 bouwlagen onder een zadeldak. De geplande wijzigingen omvatten de sloop van de veranda achteraan. Ter vervanging komt een nieuw volume met dezelfde bouwdiepte en hoogte als de aanpalende garage rechts achteraan. In die garage wordt een sas geplaatst plus een nieuwe doorgang naar de tuin. Het tuinhuis achter de garage verdwijnt. De nieuwe achtergevel wordt geïsoleerd en afgewerkt met metselwerk in gestapeld verband. Het klein stukje zijgevel aan de linkerkant van de aanbouw wordt geïsoleerd en bekleed met leien. Het nieuw plat dak wordt als groendak aangelegd. De bovenliggende verdiepingen en de voorgevel blijven ongewijzigd.

De stedenbouwkundige geschiktheid van het ontwerp dient aan de hand van de geldende en verordenende voorschriften te worden beoordeeld. Uit de plannen valt niet eenduidig op te maken of het nieuw plat dak een opstand van minstens 30cm heeft ten opzichte van de linkerbuur. Dit wordt in voorwaarden bij de vergunning opgelegd.

Bij het beoordelen van de aanvraag behoort het tevens tot de autonome bevoegdheid van de vergunningverlenende overheid te oordelen of een bouwwerk verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening. De woning voldoet aan de actuele eisen wat betreft hinderaspecten, gezondheid en gebruiksgenot. De geplande verbouwingen zijn niet storend voor de omgeving en in overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening van de plaats. Het isoleren aan de buitenzijde ter hoogte van de linkerperceelsgrens, houdt in dat op de eigendom van de buur gebouwd zal worden. Dit kan enkel indien er bouwrecht van de aanpalende eigenaar verkregen wordt. Tevens merken we op dat

het hier geen wachtgevel, maar een tuingevel betreft, waarbij het afwerken met leien niet kenmerkend is. Aangezien deze afwerking zich ook op de grond van de aanpalende bevindt, moet er een akkoord zijn met deze eigenaar over het type afwerking.

Gelet op het voorgaande is de aanvraag stedenbouwkundig aanvaardbaar en aldus vatbaar voor vergunning.

Conclusie

De stedenbouwkundige vergunning kan verleend worden aan de aanvrager die ertoe gehouden is:

- het nieuw plat dak en de scheidingsmuren uit te voeren conform artikel 34 van de bouwcode;*
- bouwrecht te verkrijgen voor de isolatie en afwerking op het perceel van de linker aanpalende;*
- de keuze van de gevelafwerking aan de linkerzijde - op het eigendom van de aanpalende - over te laten aan de eigenaar van deze woning;*
- na uitvoering van de werken te voldoen aan de elementaire veiligheids-, gezondheids- en woonkwaliteitsvereisten opgelegd door de Vlaamse Wooncode en het besluit van de Vlaamse regering van 12 juli 2013 betreffende de kwaliteits- en veiligheidsnormen voor woningen.*

...

Het college van burgemeester en schepenen verleent op 20 mei 2016 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden aan de tussenkomende partijen, op grond van de argumenten, zoals ontwikkeld in het verslag van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar.

Tegen deze beslissing tekenen de verzoekende partijen op 24 juni 2016 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 1 september 2016 om dit beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden. Hij adviseert:

“ ...

De scheidingsmuur op de rechter perceelsgrens dient te worden behouden. Dit wordt als voorwaarde in de vergunning opgelegd.

Op de plannen staat een vraagteken vermeld bij deze scheidingsmuur. Om tegemoet te komen aan de rechter aanpalende dient deze scheidingsmuur te worden behouden.

Er zal een beperkte bijkomende schaduwhinder zijn naar de aanpalende toe, maar deze brengt het wooncomfort niet in gedrang.

Door het hoger en dieper bouwen dan de huidige veranda en aan te sluiten bij de reeds bestaande garage, wordt er dieper gebouwd dan de aanpalende. Hierdoor ontstaat er inderdaad een verlies van zonlichtinval in de woning van de beroepers.

Gelet op de noordelijke ligging van de tuinen, zal er enkel een verlies van lichtinval zijn in de morgen. De schaduw hinder zal niet in deze mate zijn dat de woonkwaliteit van de beroepers in het gedrang wordt gebracht.

Door de nieuwe aanbouw vrezen de beroepers dat hun terras kan gaan verzakken. Dit argument is echter een bouwtechnische argument.

De werken dienen steeds te worden uitgevoerd volgens de 'regels van de kunst'. De deputatie kan hierover geen standpunt innemen, vermits de technische uitvoering niet van stedenbouwkundige aard is.

...

Na de hoorzitting van 6 september 2016 verklaart de verwerende partij het beroep op 8 september 2016 ongegrond en verleent de stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden. De verwerende partij beslist:

“ ...

De aanvraag is principieel in overeenstemming met de planologische bestemming van het gewestplan.

Volgens het vastgestelde gewestplan van Antwerpen (goedgekeurd bij KB van 3 oktober 1979) situeert de aanvraag zich in woongebied.

(...)

De aanvraag is, mits het opleggen van voorwaarden, in overeenstemming met de bouwcode.

- *Het dak van de aanbouw dient te worden voorzien van een opstand van 30cm conform de voorschriften. Dit wordt als voorwaarde in de vergunning opgelegd.*

Het is op de plannen onduidelijk of er een opstand van 30cm wordt voorzien ten opzichte van het aangrenzende dakvlak.

Art. 34 Stabiliteit en scheidingsmuren

(...)

De voorwaarde van de gemeente om de keuze van de gevelafwerking over te laten aan de aanpalende wordt geschrapd uit de vergunning.

Conform art. 4.2.19 §1 van de VCRO dient een voorwaarde voldoende precies te zijn, te kunnen worden verwezenlijkt door enig toedoen van de aanvrager en mag ze niet afhankelijk zijn van de beoordeling van een ander.

De aanvraag doorstaat de watertoets.

(...)

De aanvraag is in overeenstemming met de doelstellingen of zorgplichten die gehanteerd worden binnen andere beleidsvelden dan de ruimtelijke ordening.

De aanvraag kan in overeenstemming worden gebracht met de goede ruimtelijke ordening door het opleggen van voorwaarden.

(...)

Er wordt dieper ingegaan op de voor de aanvraag noodzakelijke of relevante elementen.

Overeenstemming

- *Functionele inpasbaarheid: OK*
- *Mobiliteitsimpact: OK*
- *Schaal: OK*
- *Ruimtegebruik: OK*
- *Visueel-vormelijk: voorwaardelijk*
- *Hinderaspecten: OK*

Omgeving

De omgeving wordt gekenmerkt door hoofdzakelijk eengezinswoningen in halfopen en vrijstaande bebouwing. De panden bestaan uit 2 bouwlagen onder verschillende dakvormen.

Aan de overzijde bevindt zich tennisclub 'Linkeroever'.

Het linker aanpalende pand, onderdeel van de halfopen bebouwing samen met het pand uit voorliggende aanvraag, bestaat uit 2 bouwlagen onder een zadeldak. Ook de rechter woning heeft dezelfde bouwtypologie.

De vier geclusterde woningen in halfopen bebouwing zijn allen voorzien van een aanpalende garage aan de zijgevel en een aanbouw aan de achtergevel.

Toelichting

De aanvraag is functioneel inpasbaar.

De eengezinswoning blijft behouden en bevat zowel voor als na de verbouwing een woongelegenheid.

Qua schaal en ruimtegebruik is de aanbouw inpasbaar in het straatbeeld.

De bouwdiepte is voorkomend in de nabije omgeving. Er wordt aangesloten bij de bouwdiepte van de reeds bestaande garage aan de rechterzijde van de woning.

Ook de bouwhoogte is reeds voorkomend in de omgeving, zowel bij de linker als rechter aanpalende woning. Hierdoor wordt er een harmonieuze aanbouw gecreëerd i.p.v. twee soorten aanbouwen met verschillende bouwdieptes en hoogtes.

Alle garages van de 4 geclusterde woningen hebben dezelfde bouwdiepte.

De gekozen materialen zijn duurzaam en esthetisch.

Er wordt geopteerd voor gevelmetselwerk en houten buitenschrijnwerk.

De afwerking en de isolatie van de linker zijgevel van de nieuwe aanbouw wordt voorzien op het eigendom van de beroepers.

Eigendomsrechten zijn echter burgerlijke rechten en dienen betwist te worden voor de Vrederechter.

De linker scheimuur dient te worden afgewerkt met dezelfde gevelsteen als de overige gevels van de aanbouw. Dit wordt als voorwaarde in de vergunning opgelegd.

De linker scheidingsmuur wordt in de aanvraag afgewerkt met leien. Omdat het niet wenselijk is om van deze gevel het uitzicht van een wachtgevel te maken, wordt een afwerking in gevelsteen vooropgesteld.

(...)

BESLUIT

Vergunning wordt verleend overeenkomstig de voorgebrachte plannen en onder de voorwaarden zoals gesteld in de beslissing van het college van burgemeester en schepenen d.d. 20 mei 2016 met schrapping van de volgende voorwaarde:

- de keuze van de gevelafwerking aan de linkerzijde – op het eigendom van de aanpalende – over te laten aan de eigenaar van deze woning.*

En met volgende bijkomende voorwaarden:

- de linker zijgevel van de nieuwe aanbouw dient te worden afgewerkt met gevelmetselwerk idem aan deze van de overige gevels van de aanbouw.*
- de scheimuur op de rechter perceelsgrens dient te worden behouden.*
- ...”*

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

A. Eerste middel en tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

1.1

De verzoekende partijen roepen in een eerste middel de schending in van artikel 4.3.1, §1, 1°, a) van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: VCRO), van de artikelen 10.2 en 19.2 van de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening van de stad Antwerpen (hierna: Bouwcode), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: Motiveringswet) en van een aantal algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het motiveringsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

De verzoekende partijen voeren in essentie aan dat de verwerende partij de overeenstemming van het aangevraagde met de Bouwcode nauwelijks heeft onderzocht en er in de bestreden beslissing geen overwegingen terug te vinden zijn die betrekking hebben op de door hen in graad van administratief beroep opgeworpen schendingen van de artikelen 10.2 en 19.2 van de Bouwcode. Zij vervolgen dat enkel het aspect van de opstand van het dak werd besproken, maar dat de aspecten van bouwhoogte, bouwdiepte en harmonische samenhang niet werden getoetst aan de bouwcode, en enkel beperkt ter sprake zijn gekomen in het kader van de toets aan de goede ruimtelijke ordening, wat evenwel niet kan gelijkgesteld worden. Zij lichten toe dat het niet is omdat –volgens de verwerende partij – de bouwhoogte en bouwdiepte reeds zou voorkomen in de nabije omgeving, dat daarmee zou vaststaan dat er rekening werd gehouden met een optimale bezonning (artikel 10.2) alsook dat de hoogte geen inbreuk, dan wel ontoelaatbare omzeiling zou vormen op artikel 19.2 van de Bouwcode.

De verzoekende partijen leggen nogmaals de nadruk op het niet beantwoorden van hun grieven in die zin en het feit dat het niet aftoetsen van de aanvraag aan de Bouwcode een schending uitmaakt van artikel 4.3.1, §1, 1°, a) VCRO. Zij zijn bovendien van oordeel dat het niet aftoetsen aan de artikelen 10.2 en 19.2 ook een schending uitmaakt van het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel, alsook van het motiveringsbeginsel.

1.2

In hun tweede middel roepen de verzoekende partijen de schending in van artikel 4.3.1, §1, 1°, a) VCRO, van de artikelen 10.1 en 6 van de Bouwcode, van de artikelen 2 en 3 van de Motiveringswet en van het motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

De verzoekende partijen voeren in essentie aan dat de verwerende partij de overeenstemming van de aanvraag met artikel 10.1 en 6 van de Bouwcode niet heeft onderzocht, hoewel zij deze schendingen eveneens hebben opgeworpen in hun administratief beroepsschrift. Opnieuw verwijzen zij naar het feit dat de bestreden beslissing zich beperkt tot de opstand van het dak wat de toets aan de Bouwcode betreft.

De verzoekende partijen vervolgen dat er wel wordt verwezen naar de harmonische samenhang bij de bespreking van de goede ruimtelijke ordening, maar dat deze overwegingen enerzijds loutere stijlfomules en algemeenheden zijn en ze anderzijds foutief zijn. Hoe kan immers worden

verantwoord dat een harmonieuze aanbouw wordt gecreëerd wanneer de halfopen bebouwingen telkens slechts één uitspringende garage hebben – op een verdere bouwdiepte – en dit aan de ‘open kant’, terwijl het aangevraagde project er volgens hen voor zal zorgen dat er twee uitsprongen van dezelfde verdere bouwdiepte zullen ontstaan op hetzelfde perceel, waarbij deze tweede uitsprong wordt gebouwd aan de ‘gesloten kant’, met name aan de zijde grenzend aan hun eigendom. Zij zijn dan ook van oordeel dat door de aanbouw – aan de gesloten kant – op dezelfde diepte te bouwen als de garage er een insluiting wordt gecreëerd in hun tuin. Volgens de verzoekende partijen is de beoordeling van de verwerende partij onzorgvuldig gebeurd en maakt dit een schending uit van de artikelen 10.1 en 6 van de Bouwcode.

Voor zover het overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening betreft zijn de verzoekende partijen van oordeel dat de overwegingen in de bestreden beslissing loutere stijlformules betreffen en dat geen afdoende concrete omschrijving wordt gegeven van de onmiddellijke omgeving en de aldaar aanwezige bouwhoogten en bouwdieptes. Zij halen een aantal tekstfragmenten uit de bestreden beslissing aan om hun stelling te staven dat de verwerende partij niet eens overwogen heeft welke bouwdieptes de reeds bestaande aanbouwen in de onmiddellijke omgeving hebben. Volgens de verzoekende partijen kon de verwerende partij redelijkerwijze niet verantwoorden dat een harmonieuze samenhang zou worden gecreëerd door de bouwdiepte van de aanbouw te vergelijken met de bouwdiepte van de garage, terwijl deze diende vergeleken te worden met de bouwdiepte van de andere aanbouwen van de overige panden. Zij besluiten dat het aan de verwerende partij behoorde om deze bouwdieptes concreet te vermelden en haar beslissing vervolgens afdoende diende te motiveren.

2.

De tussenkomende partijen zijn van oordeel dat de verzoekende partijen niet aantonen dat de bepalingen van artikel 10.2 van de Bouwcode geschonden zijn aangezien zij bijna geen zonlicht in hun veranda hebben. Zij stellen, onder citaat van dit artikel, dat uit de bestreden beslissing wel degelijk blijkt dat de verwerende partij de aanvraag aan dit artikel heeft getoetst, en citeren nadien uit het onderdeel inzake de goede ruimtelijke ordening en in het bijzonder het onderdeel met betrekking tot de bouwdiepte.

3.

3.1

Met betrekking tot het eerste middel voeren de verzoekende partijen in hun wederantwoordnota aan dat zij op vandaag wel degelijk genieten van zonlicht. Zij menen, gelet op het feit dat de tuinen noordelijk liggen, dat er wel degelijk redenen zijn om de bouwhoogte op het rechtse perceel (van de aanvragers) zo beperkt mogelijk te houden om een volledige ontneming van het zonlicht te voorkomen in hun tuin en woning.

Waar de tussenkomende partijen voorhouden dat de veranda van de verzoekende partijen niet zou vergund zijn, voeren de verzoekende partijen aan dat geen stedenbouwkundig uittreksel wordt voorgelegd en dat zij de woning hebben aangekocht in de staat waarin het zich momenteel bevindt, dus met veranda. Zij zijn van oordeel dat ook dit argument van de tussenkomende partijen niet zinvol is, gelet op het feit dat de vergunningstoestand van hun woning geen belang heeft bij het beoordelen van de hinder die zij lijden door het bestreden bouwproject van de tussenkomende partijen, aangezien de vergunningverlenende overheid dient uit te gaan van de bestaande toestand.

Voor het overige voegt de wederantwoordnota geen nieuwe elementen toe aan het inleidende verzoekschrift van de verzoekende partijen.

3.2

Waar de tussenkomende partijen, wat betreft het tweede middel, stellen dat de verwerende partij wel degelijk heeft getoetst aan artikel 10 van de Bouwcode door verwijzing naar de reeds voorkomende bouwdiepte en bouwhoogte in de omgeving, voeren de verzoekende partijen aan dat zij net hadden geargumenteed dat het bouwwerk niet in overeenstemming is met het referentiekader van de omgeving en dat de beoordeling van de tussenkomende partijen neerkomt op het louter tegenspreken van dit middel.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partijen voeren in essentie in hun eerste en tweede middel de schending aan van een aantal voorschriften van de Bouwcode. Waar zij deze schendingen reeds hadden opgeworpen in hun administratief beroepschrift zijn zij van oordeel dat de verwerende partij niet alleen de Bouwcode geschonden heeft, maar tevens onzorgvuldig is geweest en het motiveringsbeginsel geschonden heeft.

2.

Artikel 4.3.1, §1, 1°, a) VCRO bepaalt dat een vergunning wordt geweigerd indien het aangevraagde onverenigbaar is met de stedenbouwkundige voorschriften, voor zover daarvan niet op geldige wijze is afgeweken.

Overeenkomstig 1.1.2, 13° VCRO moet onder een stedenbouwkundig voorschrift tevens een reglementaire bepaling, opgenomen in een stedenbouwkundige verordening worden begrepen.

De Bouwcode bevat stedenbouwkundige voorschriften die het vergunningverlenend bestuursorgaan binden, tenzij er op geldige wijze werd van afgeweken.

3.

Om te voldoen aan de formele en materiële motiveringsplicht moet de verwerende partij de met de goede ruimtelijke ordening verband houdende redenen vermelden, waarop zij haar beslissing steunt, zodat een belanghebbende met kennis van zaken de beslissing kan aanvechten. De in de bestreden beslissing opgegeven motieven moeten bovendien afdoende zijn.

Deze motiveringsverplichting houdt in dat er voor de genomen administratieve beslissing rechtens aanvaardbare motieven moeten bestaan, wat onder meer betekent dat die motieven moeten steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die relevant zijn en met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld en dat de motieven pertinent moeten zijn en de beslissing naar recht moeten kunnen verantwoorden. De motieven moeten in de bestreden beslissing uitdrukkelijk vermeld worden.

Wanneer een derde-belanghebbende tijdens de administratieve beroepsprocedure grieven aanvoert aangaande relevante aspecten inzake verenigbaarheid met de toepasselijke regelgeving, vereist de motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht dat de verwerende partij

daar voldoende zorg aan besteed zodat de belanghebbende uit de bestreden beslissing later kan afleiden waarom zijn grieven niet werden gevolgd. De vergunningverlenende overheid moet aangeven of afdoende laten blijken waarom zij de argumentatie van de beroepsgrieven niet volgt. Het louter tegenspreken van die argumentatie volstaat derhalve niet. Uit de bestreden beslissing moet blijken waarom anders of in tegengestelde zin wordt beslist.

4.

De verzoekende partijen voeren aan dat de verwerende partij het aangevraagde uitsluitend aan de Bouwcode toetst voor wat betreft de opstand van het dak en daarnaast ook melding maakt van artikel 34 van de Bouwcode in de bestreden beslissing, maar dat de bestreden beslissing volledig voorbijgaat aan de artikelen 6, 10 en 19.2 van de Bouwcode.

In de bestreden beslissing wordt de verenigbaarheid met de Bouwcode als volgt gemotiveerd:

“ ...

De aanvraag is, mits het opleggen van voorwaarden, in overeenstemming met de bouwcode.

- *Het dak van de aanbouw dient te worden voorzien van een opstand van 30cm conform de voorschriften. Dit wordt als voorwaarde in de vergunning opgelegd.*

Het is op de plannen onduidelijk of er een opstand van 30cm wordt voorzien ten opzichte van het aangrenzende dakvlak.

Art. 34 Stabiliteit en scheidingsmuren

“§1 Geschrapt

§2 *Gevels die aan de openbare ruimte gelegen zijn, moeten op een zodanige diepte gefundeerd worden dat er een verzakingsgevaar bestaat bij wegwerkzaamheden. Hierbij geldt een diepte van minimaal 1,75 meter onder het straatpeil.*

§3 *Zowel enkelvoudige als ontkoppelde scheidingsmuren zijn toegelaten onder volgende voorwaarden:*

- 1° *nieuwe scheidingsmuren hebben minstens een brandweerstand van Rf 2 uur;*
- 2° *aflopen, schouwkanalen, verluchtingsbuizen en andere leidingen mogen niet ingewerkt worden in de scheidingsmuur;*
- 3° *het gedeelte van de scheidingsmu(u)r(en) heeft een opstand van minimaal 0,30 meter ten opzichte van het hoogste aangrenzende dakvlak. Deze opstand mag niet met brandbaar materiaal bekleed worden;*
- 4° *de zichtbaar blijvende onderdelen van de scheidingsmuur moeten esthetisch verantwoord en volgens de regels der kunst afgewerkt worden. De scheidingsmuren tussen gebouwen dienen draagkrachtig te zijn en dienen een voldoende brandweerstand te hebben. Werken in en aan scheidingsmuren mogen geen nadelige invloed hebben op de draagkracht, akoestische eigenschappen en isolerende eigenschappen.*

§4 *Bijkomend geldt voor enkelvoudige scheidingsmuren dat:*

- 1° *ze uitgevoerd dienen te worden in massief, ongeperforeerd materiaal;*

2° ze steeds een minimale dikte van 0,18 meter hebben. Scheidingsmuren met een grotere dikte mogen constructieonderdelen dragen voor zover ze de perceelsgrens niet overschrijden en er een minimale dikte van 0,18 overblijft.”

...”

Deze overwegingen kunnen niet als een afdoende precieze en concrete motivering beschouwd worden voor de toets van de aanvraag aan de voorschriften van de Bouwcode. Met de verzoekende partijen moet de Raad vaststellen dat de verwerende partij de verenigbaarheid met de artikelen 6, 10 en 19.2 van de Bouwcode niet op een concrete wijze heeft onderzocht, terwijl de verzoekende partijen de schending van deze artikelen uitdrukkelijk hebben aangevoerd in hun beroepschrift.

In de bestreden beslissing wordt, wat betreft de verenigbaarheid van het aangevraagde project met de Bouwcode, enkel ingegaan op de opstand van het dak en daarnaast citeert de verwerende partij ook nog artikel 34 van de Bouwcode, dat betrekking heeft op stabiliteit en scheidingsmuren. Uit de bestreden beslissing valt niet af te leiden dat de verwerende partij de toepassing van artikel 6, 10 en 19.2 van de Bouwcode heeft onderzocht.

Het staat vast dat de verzoekende partijen grieven hebben geuit omtrent de strijdigheid van de aanvraag met voormelde stedenbouwkundige voorschriften van de Bouwcode in hun beroepschrift. In die omstandigheden diende de toetsing van het aangevraagde aan de desbetreffende artikelen van de Bouwcode des te zorgvuldiger gebeuren en des te concreter gemotiveerd worden in de bestreden beslissing.

De Raad stelt vast dat de verwerende partij in de bestreden beslissing geen motivering heeft gewijd aan de overeenstemming van het aangevraagde met de artikelen 6, 10 en 19.2 van de Bouwcode en dat zij de beroepsargumenten van de verzoekende partijen ter zake niet heeft ontmoet.

5.

De tussenkomende partijen houden voor dat de verwerende partij de aanvraag wel degelijk heeft getoetst aan artikel 10 van de Bouwcode, waarbij zij verwijzen naar het volgende tekstfragment uit de bestreden beslissing:

“ ...

De bouwdiepte is voorkomend in de nabije omgeving. Er wordt aangesloten bij de bouwdiepte van de reeds bestaande garage aan de rechterzijde van de woning.

Ook de bouwhoogte is reeds voorkomend in de omgeving, zowel bij de linker als rechter aanpalende woning. Hierdoor wordt er een harmonieuze aanbouw gecreëerd i.p.v. twee soorten aanbouwen met verschillende bouwdieptes en hoogtes.

Alle garages van de 4 geclusterde woningen hebben dezelfde bouwdiepte.

...”

Artikel 10 van de Bouwcode luidt als volgt:

“Artikel 10: Inplanting, bouwhoogte en bouwdiepte

§1 Bij nieuwbouw, herbouw, functiewijziging of een volume-uitbreiding moeten de inplanting, bouwhoogte en bouwdiepte in harmonie zijn met het referentiebeeld, zoals nader bepaald in Artikel 6 “Harmonie en draagkracht”. Er kan niet gerefereerd worden naar bestaande gebouwen die niet in harmonie of storend zijn met de omgeving.”

§2 Bij de inplanting, bouwhoogte en bouwdiepte moet er rekening gehouden worden met een optimale bezonning en daglichttoetreding ten aanzien van alle verblijfsruimten in het gebouw, in de tuinen en in de omgeving.

Het basisvolume van elk gebouw, namelijk de inplanting ten opzichte van de openbare ruimte en voorgevel is zeer verschillend en wordt bepaald door de ruimtelijke context van het gebouw. Door te veel te bouwen (te hoog, te diep) in verhouding tot de terreinoppervlakte van het perceel en de gevels van het gebouw komt de beschikbaarheid van licht, lucht en open ruimte voor de gebruikers in het gedrang.

Vanuit het principe van de harmonie met het referentiebeeld kan er op een perceel even diep en hoog gebouwd worden als in de omgeving. Het basisvolume van een gebouw wordt dus bepaald door het referentiebeeld en versterkt mee het straatbeeld of het bouwblok.

Door even hoog en diep te bouwen als de percelen in de omgeving garandeert de bouwcode dat de ontwikkelingsmogelijkheden voor iedereen vergelijkbaar zijn en dat de hinder voor de omliggende percelen, voor bezonning en privacy, beperkt blijft. Men kan echter niet verwijzen naar naburige percelen die duidelijk niet gebouwd zijn volgens deze principes van harmonie, of die zonder bouwvergunning opgetrokken zijn.”

Uit deze bepaling volgt dat er “even diep en hoog kan gebouwd als in de omgeving”.

Samen met de verzoekende partijen is de Raad van oordeel dat uit het inplantingsplan blijkt dat in het huizenblok alle garages een verdere bouwdiepte hebben dan de aanbouwen, waaronder de bestaande veranda's. De bestaande aanbouwen van de verzoekende en tussenkomende partijen hebben in bestaande toestand dezelfde bouwdiepte en zijn, zoals gezegd, minder diep dan de garages. Het aangevraagde project voorziet de aanbouw, zijnde een veranda, te slopen en te vervangen door een geïntegreerde leefruimte en dit met dezelfde bouwdiepte en bouwhoogte als de garage van de tussenkomende partijen. Dit betekent een verdere diepte van 1 meter over de volledige breedte van de achterbouw.

De Raad is van oordeel dat door het uitbreiden van het leefgedeelte tot een diepte die gelijk is aan deze van de garages, de harmonie van het bouwblok (bestaande uit 4 woningen), doorbroken wordt. In de bestreden beslissing wordt op kennelijk onredelijke wijze gesteld dat deze bouwdiepte in de omgeving voorkomt. De foto's die zowel door de verzoekende partijen als door de tussenkomende partijen bij hun dossier worden gevoegd, tonen een gelijke ritmiek tussen de garages en de aanbouwen waarbij enerzijds alle garages op dezelfde bouwdiepte staan en anderzijds alle aanbouwen dezelfde bouwdiepte hebben. Met het voorliggende project wordt deze ritmiek en harmonie doorbroken. In de bestreden beslissing ligt ook geen

beweegreden voor waarom van artikel 10 en artikel 6 van de Bouwcode zou kunnen afgeweken worden.

Bovendien stelt de Raad vast dat het gebrek aan beoordeling van de verenigbaarheid van het aangevraagde met de Bouwcode niet kan opgevangen worden door te verwijzen naar de overwegingen inzake de goede ruimtelijke ordening. De finaliteit van beide toetsen zijn anders.

6.

Het eerste en tweede middel zijn in de aangegeven mate gegrond.

B. Derde middel en vierde middel

Standpunt van de partijen

1.

1.1

De verzoekende partijen roepen in een derde middel de schending in van de artikelen 4.3.1, §1, 1°, b) en van 4.3.1, §2 VCRO, van de artikelen 2 en 3 van de Motiveringswet en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel.

De verzoekende partijen wijzen er op dat zij in hun administratief beroepsschrift hebben laten gelden dat het vergunde bouwwerk niet in overeenstemming is met de goede ruimtelijke ordening wat betreft het hinderaspect, de vereisten inzake ruimtegebruik en bouwdichtheid alsook de in de omgeving bestaande toestand, waarna zij citeren uit hun beroepschrift. Volgens de verzoekende partijen bevat de bestreden beslissing geen draagkrachtige en afdoende motieven waaruit een degelijke en zorgvuldige toetsing blijkt van het project met de goede ruimtelijke ordening en waaruit blijkt dat er rekening werd gehouden met hun bezwaren.

Zij voeren aan dat de problematiek van het ontnemen van het zonlicht en het uitzicht geheel niet wordt onderzocht door de verwerende partij en er hierover in de bestreden beslissing dus geen motieven zijn terug te vinden. Voor de verzoekende partijen vormen deze bezwaren "hinderaspecten", waaromtrent de bestreden beslissing enkel stelt "*Hinderaspecten: OK*". Zij vervolgen dat in de bestreden beslissing louter een omschrijving werd gegeven van de omgeving en vervolgens een nadere toelichting in verband met de functionele inpasbaarheid, de schaal en het ruimtegebruik, de gekozen materialen en de afwerking en isolatie. Volgens de verzoekende partijen wordt in de bestreden beslissing dan ook enkel verwezen naar de al dan niet inpasbaarheid van het bouwwerk in de omgeving, zich beperkend tot de harmonische samenhang en het esthetische uitzicht ervan, zonder rekening te houden met de hinder die het vergund bouwwerk zal veroorzaken door ontneming van het zonlicht en het uitzicht. De verzoekende partijen voeren aan dat geen enkel onderzoek werd gevoerd aan de hand van de door hen voorgelegde foto's betreffende de te veroorzaken hinder, minstens geeft de bestreden beslissing daarvan alvast geen blijk geeft. Zij voeren aan dat in alle redelijkheid niet kan betwist worden dat de natuurlijke inval bij hen in aanzienlijke mate zal verminderen door de verhoging van de scheidingsmuur en de verlenging van de achterbouw.

De verzoekende partijen zijn van oordeel dat het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel opnieuw wordt geschonden, nu de ingeroepen hinderaspecten zelfs niet in overweging worden genomen terwijl het bouwwerk overduidelijk deze hinder zal veroorzaken.

Met betrekking tot de beoordeling van de “harmonieuze samenhang” verwijzen de verzoekende partijen naar hun uiteenzetting onder het tweede middel, met name dat de bestreden beslissing zich op dat vlak heeft beperkt tot stijlformules, zonder *in concreto* de beslissing te verantwoorden en te motiveren.

1.2

In een vierde middel roepen de verzoekende partijen de schending in van artikel 11 van het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsaanvragen en aanvragen tot verkavelingswijziging (hierna: Besluit Openbare Onderzoeken), van de artikelen 2 en 3 van de Motiveringswet, van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel.

De verzoekende partijen voeren aan dat noch het college van burgemeester en schepenen in zijn aanvankelijke beslissing, noch de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar in zijn advies hebben geantwoord op het door de verzoekende partijen ingediende bezwaarschrift naar aanleiding van het openbaar onderzoek. Zij wijzen er op dat de aanvankelijke beslissing van het college van burgemeester en schepenen zelfs geen melding maakt van bezwaarschriften.

De verzoekende partijen vervolgen dat de bestreden beslissing wel melding maakt van de ingediende bezwaren, maar deze evenmin heeft beantwoord. Zij stellen dat de bezwaren worden samengevat in de bestreden beslissing, waarna wordt gesteld: *“De inhoudelijke behandeling van de bezwaren wordt verder in dit verslag opgenomen.”*

De verzoekende partijen zijn van oordeel dat deze ‘inhoudelijke behandeling’ zich beperkt tot de bespreking van de harmonieuze samenhang en de stelling als zou de bouwdiepte en bouwhoogte reeds zou voorkomen in de nabije omgeving, zonder daarbij uitspraak te doen over het bezwaar en de grief van de verzoekende partijen met betrekking tot het wegnemen van lichtinval in hun woning en de tuin. De verzoekende partijen voeren aan dat zij gewezen hebben op het doorbreken van de uniformiteit tussen de huizen en dat het wegnemen van lichtinval wel degelijk een hinderaspect is, hetwelk een toetsingscriterium vormt inzake de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening. Volgens de verzoekende partijen werd op de hoorzitting kortweg vermeld dat de beslissing van het college van burgemeester en schepenen zou gevolgd worden, zonder enige verdere toelichting. De verzoekende partijen halen aan dat de verwerende partij heeft verwezen naar een arrest van de Raad van State dat aangeeft dat niet alle bezwaren en opmerkingen moeten worden beantwoord, doch dat het volstaat aan te geven welke met de plaatselijke aanleg of ruimtelijke ordening verband houdende redenen de beslissing verantwoorden.

De verzoekende partijen zijn evenwel van oordeel dat uit de bestreden beslissing niet blijkt dat hun bezwaren en grieven inzake de hinder die zij zullen ondervinden door het wegnemen van het zonlicht ernstig werd onderzocht, laat staan dat zou zijn aangegeven op grond van welke overwegingen dit bezwaar niet zou zijn weerhouden. De verzoekende partijen wijzen er op dat het niet vermelden en beantwoorden van hun bezwaren door het college van burgemeester en schepenen expliciet werd opgeworpen in de beroepsprocedure voor de verwerende partij. De verzoekende partijen besluiten dat waar het college van burgemeester en schepenen heeft

nagelaten de bezwaren van de verzoekende partijen te onderzoeken, behoorde het aan de verwerende partij om dit wel te doen en hiervan blijkt te geven in de bestreden beslissing, wat niet is gebeurd.

2.

Waar de verzoekende partijen argumenteren dat er onvoldoende licht binnenkomt in hun tuin, op hun terras en in hun leefruimte omwille van het vergunde bouwwerk dat een uitbreiding van de scheidingsmuur met zich meebrengt, stellen de tussenkomende partijen dat het niet duidelijk is wat er dient begrepen te worden onder 'onvoldoende licht'.

De tussenkomende partijen voeren aan dat de door de verzoekende partijen bijgebrachte foto's genomen zijn op 6 juni 2016. Uit deze foto's volgt, volgens de tussenkomende partijen, dat er in de periode van hoogste zonnestand tussen 7 en 9 uur een streep zonlicht aanwezig is in de veranda van de verzoekende partijen. Zij zijn dan ook van oordeel dat dit beperkt invallend zonlicht het merendeel van het jaar niet aanwezig is. De tussenkomende partijen argumenteren verder dat de verzoekende partijen niet aantonen dat deze streep zonlicht in de maand juni zal wegvallen in geval van verlenging van de tuinmuur.

De tussenkomende partijen merken volledigheidshalve op dat er normaal geen sprake kan zijn van zonlicht in de leefruimte, gelet op het feit dat de aanwezigheid van de veranda van de verzoekende partijen niet vergund is.

Tot slot wijzen de tussenkomende partijen op de noordelijke oriëntering van de tuinen, waardoor zij van oordeel zijn dat de verlenging van de scheidingsmuur met ongeveer één meter een verwaarloosbaar effect zal hebben op de lichtinval van de verzoekende partijen.

De tussenkomende partijen besluiten dat de hinder voor de omliggende percelen beperkt blijft wat betreft bezonning en ongeschonden wat de privacy betreft.

3.

De verzoekende partijen voegen in hun wederantwoordnota geen nieuwe argumenten toe maar verwijzen naar een arrest van de Raad om hun stelling te staven.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partijen stellen in essentie dat het aangevraagde strijdig is met de goede ruimtelijke ordening en dat de verwerende partij niet afdoende geantwoord heeft op haar grieven en bezwaren inzake de hinderaspecten (lichtinval en uitzicht) en het doorbreken van de uniformiteit.

2.

Uit artikel 4.3.1, §1, eerste lid, 1°, b VCRO volgt dat een vergunning moet worden geweigerd indien de aanvraag onverenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening.

Bij de beoordeling van de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening beschikt de verwerende partij over een discretionaire bevoegdheid. De verwerende partij moet de overeenstemming van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening concreet toetsen aan

de relevante decretale aandachtspunten en aan de criteria uit artikel 4.3.1, §2, eerste lid VCRO. Zij moet daarbij de in de omgeving bestaande toestand in haar beoordeling betrekken en kan, maar is niet verplicht rekening te houden met beleidsmatig gewenste ontwikkelingen. Zij moet tevens rekening houden met de ingediende bezwaren, grieven en adviezen. De 'in de omgeving bestaande toestand' is de voor het dossier 'relevante' in de omgeving bestaande toestand, rekening houdende met de specifieke gegevens van het dossier en met de reeds vermelde aandachtspunten en criteria uit artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 1° VCRO.

Bij de beoordeling van de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening en in het bijzonder bij de beoordeling van de inpasbaarheid van het voorliggende project in de omgeving, beschikt de verwerende partij over een discretionaire bevoegdheid.

Op dit onderzoek oefent de Raad slechts een marginale controle uit, gelet op de discretionaire beoordelingsbevoegdheid van de vergunningverlenende overheid. Het komt de Raad niet toe zijn beoordeling van de eisen van een goede ruimtelijke ordening in de plaats te stellen van die van het vergunningverlenend bestuursorgaan. De Raad heeft wel als taak om aan de hand van de concrete gegevens van de zaak na te gaan of de verwerende partij de feiten waarop haar beoordeling steunt, correct heeft vastgesteld en of zij op grond daarvan in redelijkheid heeft geoordeeld.

Om te voldoen aan de formele en materiële motiveringsplicht moet een vergunningverlenende overheid de met de goede ruimtelijke ordening verband houdende redenen vermelden, waarop zij haar beslissing steunt, zodat een belanghebbende met kennis van zaken de beslissing kan aanvechten. De in de bestreden beslissing opgegeven motieven moeten bovendien afdoende zijn.

Deze motiveringsplicht houdt evenwel niet in dat de verwerende partij elk beroepsargument of bezwaar of elk onderdeel van een argument of bezwaar afzonderlijk en uitdrukkelijk moet beoordelen. Het is voldoende dat de genomen beslissing duidelijk aangeeft op grond van welke elementen en argumenten de bezwaren en/of bezwaren al dan niet kunnen worden bijgetreden.

3.

De verzoekende partijen houden voor dat de verwerende partij de problematiek van de ontneming van het zonlicht en het uitzicht als aspect van de goede ruimtelijke ordening niet afdoende heeft onderzocht en dat er in de bestreden beslissing geen motieven terug te vinden zijn die hierop betrekking hebben.

De toetsing van de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening dient te geschieden op basis van verschillende relevante aandachtspunten en criteria, zoals bepaald in artikel 4.3.1, §2, 1° VCRO, en omvat ook vermindering aan lichtinval en zonlicht, een aandachtspunt dat in dit geval door de verwerende partij des te belangrijker wordt omwille van het feit dat de verzoekende partijen hierop reeds gewezen hadden in hun beroepschrift en voordien reeds in hun bezwaarschrift, ingediend tijdens het openbaar onderzoek.

In de bestreden beslissing oordeelt de verwerende partij dat de aanvraag in overeenstemming kan gebracht worden met de goede ruimtelijke ordening door het opleggen van voorwaarden. Alvorens tot een concrete beoordeling over te gaan, geeft de verwerende partij een kort overzicht

van de voor deze aanvraag relevante aandachtspunten van de goede ruimtelijke ordening en of de aanvraag al dan niet hiermee in overeenstemming is:

- “
...
• *Functionele inpasbaarheid: OK*
• *Mobiliteitsimpact: OK*
• *Schaal: OK*
• *Ruimtegebruik: OK*
• *Visueel-vormelijk: voorwaardelijk*
• *Hinderaspecten: OK*
”
...

De verwerende partij vervolgt haar beoordeling van de goede ruimtelijke ordening met een beschrijving van de omgeving, waarna zij overgaat tot een concrete toelichting en beoordeling van de functionele inpasbaarheid, de schaal en het ruimtegebruik, de gekozen materialen en de afwerking en isolatie van de aanvraag.

Samen met de verzoekende partijen stelt de Raad vast dat de verwerende partij met betrekking tot de hinderaspecten niet verder komt dan te stellen “OK” in de aanhef van haar beoordeling over de goede ruimtelijke ordening. Deze overweging kan bezwaarlijk als een afdoende precieze en concrete motivering beschouwd worden. De verwerende partij heeft de vermindering aan (zon)lichtinval en het uitzicht, zoals aangevoerd door de verzoekende partijen, niet op een concrete wijze onderzocht. Het is aan de verwerende partij om de hinder voor de omwonenden te beoordelen.

Bovendien wordt niet betwist dat de verzoekende partijen reeds bezwaren hebben geuit omtrent dit aspect van de goede ruimtelijke ordening tijdens het openbaar onderzoek, maar het college van burgemeester en schepenen in zijn beslissing deze bezwaren niet onderzocht. In die omstandigheden diende de toetsing van de goede ruimtelijke ordening van het aangevraagde des te zorgvuldiger gebeuren.

Waar de tussenkomenende partijen wijzen op een verwaarloosbaar effect op de lichtinval, gelet op de noordelijke oriëntering van de tuinen, is de Raad van oordeel dat de loutere noordelijke ligging niet deugdelijk kan dienen om de hinder die wordt veroorzaakt door het bestreden project te minimaliseren of weg te schrijven. Minstens dient gesteld dat dergelijke redenering geen excuus kan zijn om de aangevoerde grief niet concreet te onderzoeken.

4.

Het derde en vierde middel zijn in de aangegeven mate gegrond.

VII. RECHTSPLEGINGSVERGOEDING

Op de zitting doen de verzoekende partijen afstand van hun verzoek tot het bekomen van een rechtsplegingsvergoeding, zoals door hen geformuleerd in hun toelichtende nota.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van mevrouw Gladys NWOSU en de heer Peter DUERINCK is onontvankelijk.
2. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 8 september 2016, waarbij aan de tussenkomende partijen de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend onder voorwaarden voor het verbouwen van een eengezinswoning op de percelen gelegen te 2050 Antwerpen, Goethestraat 10 en met als kadastrale omschrijving afdeling 13, sectie N, nummer 722 Z 4.
3. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partijen en dit binnen een termijn van vier maanden te rekenen vanaf de dag na de dag van de betekening van dit arrest.
4. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, ten laste van de verwerende partij.
5. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 200 euro, ten laste van de tussenkomende partijen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 12 juni 2018 door de tweede kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Jelke DE LAET

Hilde LIEVENS